

Review

Reviewed Work(s): *De filosofie en haar verhouding tot de waarheid* (Filosofische Reeks, Faculteit der Wijsbegeerte van de Universiteit van Amsterdam, nr. 25) by L. Hejdánek

Review by: H. De Dijn

Source: *Tijdschrift voor Filosofie*, 51ste Jaarg., Nr. 4 (DECEMBER 1989), p. 739

Published by: Peeters Publishers/Tijdschrift voor Filosofie

Stable URL: <https://www.jstor.org/stable/40888538>

Accessed: 28-12-2018 20:40 UTC

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at <https://about.jstor.org/terms>

JSTOR

Tijdschrift voor Filosofie, Peeters Publishers are collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Tijdschrift voor Filosofie*

logica tegen. Talloze uit het leven of de gewone taal gegrepen voorbeelden worden gegeven en een groot aantal opgaven is ingevlochten. Het eerste deel behandelt summier, aan de hand van argumentatieve teksten, de algemene structuur van redeneringen in het licht van deductieve geldigheid. Het uitgebreide tweede deel gaat in op de belangrijkste aspecten van de propositie-logica zoals natuurlijke deductie, formele taal, semantiek, waarheidstafels enz., afgesloten met beschouwingen over de grenzen van de propositielogica. De predikatenlogica maakt deel uit van het derde deel.

C.E.M. STRUYKER BOUDIER

L. HEJDÁNEK, *De filosofie en haar verhouding tot de waarheid* (Filosofische Reeks, Faculteit der Wijsbegeerte van de Universiteit van Amsterdam, nr. 25). Delft, Eburon, 1988, 24 × 16, 29 p., f 10 (voor abonnees) - f 12,50 (voor niet-abonnees).

In januari 1987 werd door de Universiteit van Amsterdam een eredoctoraat in de Wijsbegeerte verleend aan de Tsjechische filosoof L. Hejdánek (behorend tot de beweging Charta 77). Ter gelegenheid daarvan schreef hij dit artikel, hier uitgegeven met een paar andere teksten: een gedeelte van het rapport van de Commissie die de voordracht tot eredoctor voorbereidde (over leven en werk van de eredoctor), de lofrede van de promotor (Th. de Boer), en het dankwoord van de eredoctor. De waarheid waarover Hejdánek het hier heeft is een soort „ontologische waarheid” waarmee de filosoof (de „waarheidsliedende”) in contact poogt te komen in de filosofische reflectie, die een soort afstandelijke zelfkennis is waarbinnen de waarheid zich kan beginnen te doen gelden.

H. DE DIJN

Garth L. HALLETT, *Language and Truth*. New Haven / London, Yale University Press, 1988, 23 × 15, VIII-233 p., \$ 25,- / £ 18,50.

In feite is dit boek de meest systematische analyse van het predikaat *true* die ik ken. En hiermee heb ik al de aanpak van de auteur gekarakteriseerd: vertrekkende van de correspondentie- of isomorfie-traditie en van de kritiek hierop, zoekt Hallett naar de plaats van het begrip *true* „on the map of language” (zie hoofdstukken 4 en 5), o.a. door vergelijking met andere descriptieve uitdrukkingen die door hem *cognitive comparatives* worden genoemd (zoals *healty, good, typical, accurate, correct*; zie hiervoor het knappe hoofdstuk 6). In het tweede deel (hoofdstukken 7 - 13) wordt dan het domein afgebakend: waarheid, als descriptief en normatief concept, op het niveau van de taal, van de moraal, van het empirische en het „trans-empirische” (zie hiervoor hoofdstuk 12). Het boek mondt aldus uit op de universele validiteit van het concept *waarheid*.

P. SWIGGERS (N.F.W.O.)

G.W. FITCH, *Naming and Believing* (Philosophical Studies Series in Philosophy, Vol. 36). Dordrecht, Reidel, 1987, 22 × 15, X-215 p., Cloth f 98,-.

Kripke heeft met zijn directe referentietheorie wel Freges en Russels theorie van verwijzing d.m.v. betekenis weerlegd, maar de problemen daarachter niet opgelost, nl. de